

EL LECTOR ESCRIU

Una setmana «negra»

Sr. Director,
Vull fer arribar a coneixement vostre un fet bastant insòlit que es produí el dia 10-3-86, o sigui, un dilluns com els altres per a alguns, però no per a un nen que té prop d'11 anys d'edat, que va a l'Escola i que, per sort, ha pogut participar a la «Setmana blanca» d'esquí que es va fer a la Molina en aquelles dades.

Aquest nen portava un casquet amb el nom de Masella, una altra estació d'esquí precisament veïna de l'esmentada, i el primer que li va dir un empleat de l'estació és que no portés aquell casquet, un altre empleat li va posar el bastó al seu davant perquè no passés i finalment el monitor li va dir el mateix, a més de tapar-li el nom amb la visera del casquet, i que no el portés al dia següent, perquè no el deixarien esquiuar.

Com veureu, no crec que sigui correcta aquesta manera d'actuar per part de tres persones que estan al servei del públic, perquè aquest nano que pensava passar una setmana molt feliç junt amb els seus companys i amics, l'únic que li han aconseguit és un trauma pel qual es recordarà molt de temps d'aquella Setmana que per a ell va ésser més «negra» que «blanca».

Respecte a les persones responsables de la direcció de la Molina, l'únic que els puc dir és que tinguin en compte aquest fet i que mirin de posar personal més competent i amb la qualitat humana que mereix la bona reputació que tothom creu que han de tenir, pel bé de tots. **Natalia Sánchez i Maldonado.** Girona

A propòsit de «conills i gallines»

Sr. Director,
Mentre anava llegint l'article signat per la Soledat Balaguer, sentia créixer l'admiració en veure com una iniciativa pedagògica tan interessant i positiva (la instal·lació d'una granja al bell

mig d'una ciutat) era analitzada d'una manera simplista i ridícula. No tan sols per les afirmacions totalment gratuïtes, com ara que els nens de ciutat només reconeixen un animal quan el tenen al plat, sinó perquè la «periodista» demostra una manca de professionalitat i de formació en no comprendre que el mitjà urbà allunya les persones de boscos i animals. No per això un nen de Barcelona confondrà un porc amb un ésser d'una altra galàxia.

A mesura que anava llegint, la meua admiració es va anar tornant indignació quan la senyora Balaguer, després d'innombrables divagacions d'una pedanteria divertida si més no, resumia la seva tesi sobre la vida «de pagès» atrevint-se a manifestar que la mirada de la seva nena serà més neta i més autèntica que la de l'Aleix, un nen de quatre anys que viu a l'Eixample de Barcelona, que es desvia del seu camí per tal de no trepitjar una fila de formigues, que va amb bicicleta pel Parc Güell, que agafa la mà del seu avi per ajudar-lo a creuar els carrers...

S'ha escrit molt sobre la disjuntiva ciutat/camp, i gairebé sempre amb tòpics; lamento molt comprovar que el diari que vostè dirigeix no ha estat una mica més escrupolós amb el nivell periodístic d'aquest escrit. No es pot, Sr. Director, analitzar tan a la lleugera ni expressar conclusions tan superficials.

La vostè, Sra. Balaguer, jo li diria que el meu fill aprendrà a mirar el cel, groc i violeta, dels capvespres a ciutat, i s'admirarà davant les negres siluetes dels edificis que s'hi retallen. I riurà quan, a qualsevol cantonada, un mim que es guanya la vida per aquests carrers de Déu li ofereixi el seu somriure vermell. I sobretot, Sra. Balaguer, coneixerà també les cares plenes de son i l'olor de suor de la gent treballadora que, lamentablement sense Mozart ni poemes, omplen el «metro» a les 6 del matí.

Aquests, no m'ho negarà, sí que saben com són els conills i les gallines. **Cristina Vicedo Sáez.** Girona.

Tots els carrers de Girona

La plaça de la Rodona

396

El nom de la plaça de la Rodona ha estat donat per l'ajuntament el 19 de juliol del 1985 a l'illa i el del Cap de Creus. Es tracta d'un petit eixamplament de la carretera de santa Eugènia quan se li uneix l'avinguda de Sant Narcís, i és més un nom simbòlic que d'eficàcia real, ja que les cases que hi ha tenen la numeració corresponent a la carretera de Santa Eugènia.

Tanmateix, aquest simbolisme ha permès de fer entrar al nomenclàtor —i donar-hi, per tant, reconeixement oficial— a un nom que es fa servir des de fa molts anys per denominar el veïnat que va formar-se entre la plaça de Marquès de Camps i el nucli antic de Santa Eugènia.

Hi ha referències molt antigues a l'existència del veïnat de la Rodona. No hem pogut trobar, però, cap pista sobre l'origen del seu nom. Hi ha qui opina que és degut que les primeres cases van ser fetes entorn d'una plaça rodona. La rodonesa de l'espai que fou el gressol del veïnat s'ha perdut amb els anys, però no s'ha perdut el nom.

Una de les referències més interessants que hem trobat és en un informe que el comandant general d'enginyers de Girona va fer al capità general el 19 de novembre del 1897. En ell, entre altres coses, diu que «a partir de la revolució de septiembre del 1868», «se han ido edificando, a lo largo de las carreteras, sin orden ni plan alguno, los mezquinos caseríos que constituyen los llamados arrabales del Carmen, Pedret, Estación, Rutlla y la Rodona».

Aurora Bertrana, en les seves

El nom de plaça de la Rodona és recent, del 19 de juliol de 1985. Foto: Mari-sa Morillo

Memòries, dona interessants descripcions del veïnat de la Rodona, on va passar la seva infància. Parla de camins embardissats, del rec, d'unes vores del Güell molt diferents de com són ara, d'un gran safareig col·lectiu.

El pintor Enric Marquès, que hi va néixer, va publicar el gener de l'any passat a «Presència» uns records d'infància en què descriu alguns dels antics paisatges de la Rodona. Parla també del gran safareig col·lectiu i del rec Monar, així com d'una renglera d'acàcies i, sobretot, de les «set cases de la Rodona», situades en renglera paral·lela al riu, a un nivell més baix que la carretera i el pont, i habitades majoritàriament per ferroviaris. Eren cases

unifamiliars de planta baixa, amb hortet.

Amb els anys, la Rodona ha experimentat uns canvis que han deixat irreconeixibles les pistes sobre el seu origen. El Güell va ser canalitzat i desviat el 1968, el pont de la carretera es va convertir en una ampla plataforma a la qual donen nous blocs d'habitatges i va fer-se el col·legi dels Maristes. Aquí i allà encara hom pot trobar alguna casa d'evident antiguitat, i fins i tot algun hortet. Però l'aspecte extern del veïnat de la Rodona no te res a veure amb les descripcions de fa cinquanta anys. L'avenç urbanístic no perdona els vells i entranyables paisatges urbans.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

RAFEL SERRA I CASADEVALL

A l'edat de 87 anys, va morir a Sant Feliu de Guíxols Rafel Serra i Casadevall, natural de Serinyà i resident al carrer Angel Guimerà, n° 16, de Sant Feliu de Guíxols.

Era vidu de Roser Soler i Boades, i tenia tres filles: Paquita, Marcel·la i Conxita.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 4 de la tarda, a l'església parroquial de Santa Maria de Sant Feliu de Guíxols.

Que descansi en pau.

ALFONS BRUGAT I CALMÓ

A l'edat de 71 anys, va morir ahir a Figueres, Alfons Brugat i Calmó, natural de Vila-sacra i resident al carrer Doctor Pagès, n° 5, de Vila-sacra.

Estava casat amb Anna Pujol i Molas, i no tenia fills.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Vila-sacra.

Que descansi en pau.

ÀNGELA VIÑETS I TARRADAS

Ahir va morir a Girona, Àngela Viñets i Tarradas, natural de Gualba resident al carrer Illa, n° 19, de Girona.

Estava casada amb Pere Rosiñol i Rossell, i tenia dos fills: Rosa i Pere. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Salvador de Girona.

Que descansi en pau

ANTÒNIA PEQUÍN I MASMARTÍ

A l'edat de 80 anys, va morir ahir a Peralada, Antònia Pequin i Masmartí, natural de Peralada i resident al carrer Sant Sebastià n° 6, de la

mateixa població.

Era soltera. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Peralada.

Que descansi en pau.

SERVEI DE NECROLÒGIQUES

Tel. 21 35 08

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Àngela Viñets i Tarradas

morí a Girona el dia 3 d'abril del 1986

A.C.S.

El seu espòs, Pere Rusiñol i Rosell; fills, Rosa i Pere; fills polítics, Joan Melendez i Lluïsa Esteban; néts, Joan; Xavier, Alex, Carme i Angel; néts polítics, Anna Muñoz i Lydia Prat; germana, Esperança, germà polític, Gabriel Pastallé; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui divendres, dia 4 a les onze del matí a l'Església Parroquial de Sant Salvador.

Domicili mortuori: carrer Illa, 19

Girona, 4 d'abril del 1986

Loteria primitiva

Sorteig núm. 14 dia 3 de abril del 1986

Combinació guanyadora:

1 - 7 - 16 - 20 - 36 - 38

Número complementari:

48

Els premis a repartir són:

1ª cat. 6 encerts	182.956.762 ptes.
2ª cat. 5 enc. més compl.	68.608.786 ptes.
3ª cat. 5 encerts	129.594.373 ptes.
4ª cat. 4 encerts	152.463.968 ptes.
5ª cat. 3 encerts	228.695.952 ptes.

La recaptació total va ser de 1.386.036.075 ptes.